

КІРОВОГРАД ПАЛКО ВІТАЄ СЛАВНИХ ГЕРОЇВ КОСМОСУ!

ВЧОРА НА КІРОВОГРАДЩИНУ ПРИБУЛИ
НАШ ЗЕМЛЯК ДВІЧІ ГЕРОЙ РАДЯНСЬКОГО
СОЮЗУ, ЛЬОТЧИК-КОСМОНАВТ СРСР Л. І.
ПОПОВ І ЙОГО КОСМІЧНИЙ ПОБРАТИМ ДВІ-
ЧІ ГЕРОЙ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ, ЛЬОТЧИК-
КОСМОНАВТ СРСР В. В. РЮМІН.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молдавський комуністичний журнал

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 25 липня 1981 року • № 89 [2973] • Ціна 2 коп.

ДО- ДО- МУ!

СЯЄ МІДЬ оркестру, ба-
дьюро гримить марш
авіаторів. З трапу літака
сходять незустріч квітам і
обіймом Леонід Іванович
Попов та Валерій Вікторович
Рюмін. Сонячний Кірово-
град зустрічає свого сла-
вного земляка і його косміч-
ного побратима.

Біля трапу літака двічі Ге-
роя Радянського Союзу
Л. І. Попова і двічі Героя
Радянського Союзу В. В.
Рюміна тепло зустрічають
перший секретар обкому
Компартії України М. М. Ко-
бильчак і перший заступник
голови виконкому обласної
Ради народних депутатів
А. А. Давиденко. Хліб-сіль
космонавтам вручає токар
заводу «Червона зірка», де-
путат Верховної Ради УРСР
Л. В. Чернега. Потім доро-
жніх гостей вітають члени
бюро обкому Компартії Ук-
раїни, члени виконкому об-
ласної Ради народних депу-
татів, члени бюро Кірово-
градського міського пар-
тії, знатні люди міста і об-
ласті, представники громад-
ських організацій, комсо-
молу, представники трудя-
щих Кіровограда.

ХВИЛЮЮЧА зустріч,
якої з нетерпінням
чекали всі ми. Не міг пе-
реборотити такого ж радіс-
ного хвилювання, збираю-
чись на землю свого ди-
тиства, і Леонід Іванович

Попов. Ми помітили це
одразу ж, як тільки зу-
стрілися з ним у москов-
ському аеропорту Внуково,
звідки літак Кіровоград-
ського вищого льотного
училища цивільної авіації
мав доставити героїв кос-
мосу до Кіровограда. І вже
зовсім не міг приховати
свого хвилювання, коли
біля трапу літака прийняв
разом з В. В. Рюмином ра-
порт-вітання Е. В. Болот-
нова — представника ко-
мандування КВЛУ ЦА,
коли тиснув руку кожно-
му членові екіпажу літака
АН-24Б...

А екіпаж намагався
зробити все, щоб з пер-
ших хвилин перебування
на борту Кіровоградсько-
го літака Леонід Іванович
відчув тепло рідного дому.

Рівно о дев'ятій ранку
літак вийшов на злітну
полосу. Вони сиділи по-
руч — Л. І. Попов і В. В.
Рюмін і спостерігали в
ілюмінатор. Ще кілька
днів тому вони так са-
мо удвох повернулися із-
за кордону. До того також
було немало зустрічей і
перельотів...

— А цей рейс — особ-
ливий, — сказав Леонід
Іванович.

Ми розуміємо посмі-
нувшись у відповідь. І він
без усякого переходу сні-
дав:

— А знаєте, що запам'я-
талося з першого, пі-
річного польоту в космосі?
Це коли на станцію
«Салют-6» прибував екі-
паж відвідування і «при-
возив» нам листи від рід-
них, газети. Ми перечиту-
вали їх по кілька разів. А
потім, коли космічні «го-
сті» поверталися на Зем-
лю, передавали їм листи-
відповіді. Я завжди поспі-
шав з листом, бо часу було
обмаль. І траплялося, пе-
редавав листа матері, в
Олександрію, тоді, коли
вже лок зачінявся...

(Закінчення на 2-й стор.).

На знімках: під час зустрічі.

Фото В. ГРИБА.

ПОПОВ Леонід Іванович

Двічі Герой Радянського Союзу льотчик-космонавт
СРСР Леонід Іванович Попов народився 31 серпня
1945 року в місті Олександрії Кіровоградської об-
ласті.

1968 року він закінчив Чернігівське вище військо-
ве авіаційне училище льотчиків. Потім служба льотчи-
ком-винищувачем у Військово-Повітряних Силах.

До загону космонавтів Л. І. Попов зараховано
1970 року. Він брав активну участь у керуванні по-
льотом космічних апаратів.

Л. І. Попов — член Комуністичної партії Радян-
ського Союзу з 1971 року.

1976 року без відриву від роботи, в Центрі підго-
товки космонавтів закінчив військово-повітряну ака-
демію імені Ю. О. Гагаріна.

Свій перший космічний політ тривалістю 185 діб
Л. І. Попов здійснив 1980 року як командир основної
експедиції на станції «Салют-6».

Вдруге Леонід Іванович здійснив політ у космос
у травні 1981 року, коли очолював міжнародний ра-
дянсько-румунський екіпаж корабля «Союз-40».

РЮМІН Валерій Вікторович

Двічі Герой Радянського Союзу льотчик-космонавт
СРСР Валерій Вікторович Рюмін народився 16 серпня
1939 року в Комсомольську-на-Амурі.

1961 року після закінчення служби в рядах Радян-
ської Армії В. В. Рюмін вступив на факультет електроні-
ки і лінійно-розв'язуючої техніки Московського
лісотехнічного інституту. Після закінчення інституту
працював у конструкторському бюро, брав участь у
розробці і створенні нової космічної техніки, в керу-
ванні польотами космічних кораблів та орбітальних
станцій.

В. В. Рюмін — член Комуністичної партії Радян-
ського Союзу з 1972 року.

До загону космонавтів Валерій Вікторович зара-
ховано 1973 року.

В. В. Рюмін здійснив три космічних польоти. Пер-
ший — у жовтні 1977 року на кораблі «Союз-25»,
другий — під час роботи на станції «Салют-6» і ко-
рблях «Союз-32» та «Союз-34» в 1979 році, третій —
найтриваліший в історії космонавтики — на станції
«Салют-6» у 1980 році разом з Л. І. Поповим.

ДО - ДО - МУ!

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.).

Ось так — у спогадах про роки юності і місяці на космічній орбіті — й тривав політ. А коли минуло дві години польоту, в салон зайшов старший екіпаж В. К. Руденко.

— Розрахунковий час до посадки — 25 хвилин, — сказав.

А Леонід Іванович знову подивився в ілюмінатор.

— Це ж уже Україна! — І ще через кілька секунд — Як живна на Кіровоградщині?!

Усі ми також глянули вниз — там прямокутниками й трикутниками жовтіли поля.

А Валентина Олексіївна, дружина Л. І. Попова, схилилася до Наталі Миколаївни — дружини В. В. Рюміна. Вона згадувала дні, коли вони сім'єю гостювали на Кіровоградщині, у матері космонавта...

Ще через кілька хвилин літак приземлився й підійшов до увітчаного аеропорту Кіровограда...

МІСТО УРОЧИСТО, радіо, тепло вітало дорогих гостей. Вони стояли у відкритій машині і їхали сонячним містом. Від аеропорту — до центральної вулиці, вулиці Карла Маркса. Вчора вона була особливо святковою. Гасла, що висіли тут, вітали героїв космосу. Вулиця була особли-

во багатолюдною — трудящі міста тісно юрилися на тротуарах упродовж усього шляху. І — море квітів, які лягали до ніх дорогих гостей.

А нездовзі в оточенні сотень кіровоградців Леонід Іванович Попов і Валерій Вікторович Рюмін поклали квіти до підніжки пам'ятника В. І. Леніну. Потім вони знайомилися з містом.

У другій половині дня космонавтів радо вітало Кіровоградське вище льотне училище цивільної авіації. І розмова тут була особливо зрозумілою і взаємно зацікавленою для гостей і господарів — зустрілися ж бо, можна сказати, брати по професії...

Вчора ж увечері в обко-

Желаю читателям газеты „Молодой коммунар“ дальнейших успехов в деле коммунистического строительства, счастья, процветания, здоровья

24.07.81г.

Борт „АН-24Б“

В. Ступак
В. Рюмин

Компартії України відбулася зустріч з космонавтами членів бюро обкому партії і членів виконкому обласної Ради народних депутатів. На зустрічі були присутні також партійні, радянські,

профспілкові і комсомольські працівники міста.

Після цього Л. І. Попов і В. В. Рюмін були учасниками мітингу трудящих міста Кіровограда, що відбувся у парку культури Перемога. Перебування героїв кос-

мосу на гостинній Кіровоградщині триває.

В. СТУПАК, спеціальний кореспондент „Молодого комунара“.

Борт літака АН-24Б — Кіровоград, 24 липня.

ТВАРИНИЦТВУ — ПАРТІЙНУ ТУРБОТУ

Шляхи підвищення віддачі тваринницьких ферм і комплексів були в центрі уваги учасників Пленуму ЦК Компартії України, який відбувся 22 липня. Обговорено і всебічно проаналізовано роботу партійних організацій, радянських і господарських органів республіки по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС про подальший розвиток цієї важливої галузі.

У доповіді члена Політбюро, секретаря ЦК Компартії України **І. О. Мозгового** і виступах відзначалося, що після безрезультатного (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС у республіці чимало зроблено для розвитку тваринництва, яке XXVI з'їзд партії назвав ударним фронтом на селі. Тільки за останні 10 років у цю галузь, включаючи кормовиробництво, вкладено понад 17 мільярдів карбованців, або 38 процентів усіх капіталовкладень, виділених на розвиток сільського господарства. Введено в дію 2800 великих комплексів і комплексно механізованих ферм. Розширюється застосування індустриальних технологій. Зростання виробництва дало можливість збільшити за останні десятиріччя середньорічні заготівлі м'яса і молока в 1,4 і в півтора рази.

Разом з тим, підкреслювалося на Пленумі, досягнутий рівень виробництва м'яса, молока, інших продуктів тваринництва ще не повною мірою задовольняє постійно зростаючі потреби населення. Основна причина цього — низькі темпи зростання, на що справедливо вказав товариш **Л. І. Брежнєв** у розмові з керівниками республіки 9 травня ц. р. Ставляться завдання довести в найближчій п'ятирічці виробництво м'яса в забійній вазі до 3,9—4,1 мільйона і молока — до 22,5—23 мільйонів тонн.

Вирішального значення тепер, відзначали учасники Пленуму, набуває всемірна інтенсифікація галузі, підвищення її ефективності. Для цього треба пасамперед значно поліпшити кормовиробництво. Основне тут — розширення посівних площ і підвищення врожайності фуражних і високобілкових культур, головним чином кукурудзи, люцерни і сої, кормових буряків, підвищення віддачі лук і пасовищ. Не менш важливо забезпе-

чити економічне, найбільш раціональне використання зернофуражного фонду, скорочення питомої ваги концентратів у кормових раціонах. Слід підвищити матеріальну зацікавленість працівників кормовиробництва, яке стає самостійною галуззю, підвищити відповідальність керівників і спеціалістів господарств за виконання планів заготівлі різноманітних і високоякісних кормів, скорочення їх втрат.

Багато промовців говорили про необхідність поліпшувати селекційно-племісну і ветеринарну роботу в тваринництві, підвищувати продуктивність поголів'я, використовувати для цього великі можливості спеціалізації та концентрації.

Значне місце на Пленумі зайняли питання нарощування виробництва сільськогосподарської продукції, і насамперед м'яса і молока на присадибних ділянках населення, в підсобних господарствах промислових підприємств і організацій, розширення м'ясоїдної роботи на селі, залучення до цієї надзвичайно важливої справи підприємств усіх галузей, незалежно від їх відомого підпорядкування.

Пленум поставив конкретні завдання перед республіканськими міністерствами і відомствами, від діяльності яких великою мірою залежить прискорений розвиток тваринництва, запропонував партійним, профспілковим, комсомольським організаціям, радянським і господарським органам посиласти організаторську і політичну роботу серед тваринників, підвищити дієвість соціалістичного змагання працівників ферм, постійно дбати про поліпшення умов їх праці та побуту.

Пленум зазначив ЦК КПРС, особисто товариша **Л. І. Брежнєва** в тому, що трудівники села республіки зроблять усе необхідне для перетворення тваринництва у високорозвинуту галузь сільського господарства, внесуть гідний вклад у реалізацію розробленої в країні продовольчої програми.

На Пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України товариш **В. В. Щербинський**.

В обговореному питанні прийнято відповідну постанову.

(РАТАУ).

З ВИПУСКУ „РОМАНТИКА“

СБЗ НА „ЗЕЛЕНИХ ЖНИВАХ“

НА СУБОТНИКУ — УДАРНО!

Нещодавно бійці всіх студзагонів області взяли участь у суботнику по заготівлі кормів для громадського тваринництва. Всього вони зібрали і перевезли 247 тонн сіна.

31 тону грубих кормів перевезли за день суботника у колгосп „Червоний прапор“ Олександрійського району член СБЗ „Старт“ Кіровоградського педагогічного інституту імені **О. С. Пушкіна** (командир загону — **Олександр Левченко**, комісар — **Сергій Шусь**).

Традиційною стала допомога будзагонівців „Оріону“ (Київська сільськогосподарська академія) місцевому колгоспу імені **XX з'їзду КПРС** Новоукраїнського району. Вони вже організували кілька „десантів“ по заготівлі кормів. На їхньому рахунку 57 тонн заготовленого і перевезеного сіна.

Героями трудового дня стали члени СБЗ „Сучасник“ Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування **Іван Урсун** і **Станіслав Канеюшин**. Загін працював у колгоспі імені **Жданова** Новоархангельського району і заготував 15 тонн цінної сировини.

ЧУЙНІСТЬ

ДІВЧАТАМ КАЖУТЬ: «СПАСИБІ»

„Пулес“ — так називається студентський загін Кіровоградського медичного училища. Місце його дислокації — госпіталь Інституту Великої Вітчизняної війни. Загін спеціалізований, тобто його бійці виконують ту роботу, щодо займатимуться в майбутньому: робити гігієну, роздавати ліки, доглядати за хворими... І вони задобрені своїми молодими медсестричками і санітарками. Їхньою ласкою і чуйністю, увагою і турботою. Особливо добре зарекомендували себе санітарки неврологічного відділення **Ніна Кулик** і **Світлана Чубарова**, санітарки терапевтичного відділення **Марина Овасць** і **Ніна Троїць**.

С. ЛУШНИКОВ, комісар Кіровоградського зонального штабу СБЗ.

ЖНИВА-81: ТЕМПИ, ЯКІСТЬ!

Учні Аджамської десятирічки, що в Кіровоградському районі, **Валерій ГЕГЬМАН** та **Валерій ЧЕМЕРИН** беруть участь у жнивках колгоспу імені **Ватутіна**. Дівчата трудяться на розвантаженні зерна в одному автоскінажі, де водієм **Василь Декальчук**.

Фото В. ГРИБА.

ЦЕЙ ЗОРЯНИЙ ЖНИВНИЙ ЧАС

Триває змагання на приз космонавта **Л. І. Попова**.

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ:

Серед молодих комбайнерів: **СК-5**.

Микола САВРАНСЬКИЙ з колгоспу імені **Карла Маркса** Добровеличківського району — скошив хліб на площі 300 гектарів, намолотив 6375 центнерів зерна.

Анатолій КОЛОТИГІН з колгоспу „Дніпро“ Світловодського району — з площі 224 гектари зібрав 5945 центнерів хліба.

Сергій ГРУШКА з колгоспу імені **XX з'їзду КПРС** Онуфріївського району — на 150-гектарній площі намолотив 5363 центнерів зерна.

Володимир ЖИХ з радгоспу „П'ятихатський“ Петрівського району — скошив хліб на 194 гектарах, намолотив 5327 центнерів зерна.

Омельян ПЕТРЕНКО з колгоспу імені **Куйбишева** Гайворонського району — на 180 гектарах намолотив 5219 центнерів зерна.

СК-6.

СЛОВО — КОМСОМОЛЬСЬКОМУ СЕКРЕТАРЕВІ

НА ФІНІШНІЙ ПРЯМІЙ

Кілька днів тому я вручив молодому комбайнеру радгоспу імені **Димитрова** **Сергію Светланку** перехідний червоний вишиваний райкому комсомолу. За найвищий серед комсомольсько-молодіжних екі-

Андрій ТРЮХАН з радгоспу „П'ятихатський“ Петрівського району — з 206 гектарів намолотив 6541 центнерів зерна.

Василь ВАКУЛЕНКО з колгоспу „Дружба“ Олександрівського району — на 176-гектарній площі намолотив 5797 центнерів хліба.

Іван ДРАЧЕНКО з колгоспу „Родина“ Бобринецького району — скошив 207 гектарів, намолотив 5503 центнерів зерна.

Анатолій БАРСЬКИЙ з колгоспу імені **Фрунзе** Ульяновського району — на 194 гектарах намолотив 5430 центнерів зерна.

Леонід КОМАРОВ з колгоспу „Жовтень“ Новомиргородського району — із 141 гектара зібрав 5220 центнерів зерна.

Серед молодих жатківців: **Іван НАСТАСІЄНКО** з колгоспу імені **Фрунзе** Ульяновського району — жаткою **ЖРС-4,9** скошив 462 гектари хліба.

Петро ГНЕННИЙ з колгоспу імені **Калініна** Новоукраїнського району жаткою **ЖРС-4,9** поклав хліб у валки на площі 417 гектарів.

пайків намолот в останні три дні. Подякувавши **Сергія** відразу поїхав додому.

— А як йдуть справи у Миколи? Комсомолець **Микола Кравчин** — комбайнер радгоспу „Устипільський“. До цього він майже два тижні утримував виграш райкому. Сьогодні його результат не надто високий, ніж у лідерів.

Кидається у вічі така закономірність: обидва екіпажі очолюють змагання в своїх господарствах. Збирання хлібів у нашому районі виходить на фі-

нішню пряму: у валки вже покладено 90 процентів колосових культур. 70 — обмолочено. Проте турбот у районного комсомольського штабу не зменшується. 200 юнаків і дівчат з усіх господарств і промислових підприємств продовжують по старанню трудитися на хлібних майданках. Щоденно відбуваються підсумки змагання серед 21 комбайнового, 13 тракторних, 24 автомобільних і 5 жаткових екіпажів.

В. МАКАРЕНКО, перший секретар Устипільського райкому ЛКСМ України.

230 років — для міста це, мабуть, зовсім небагато. Саме стільки минуло з дня заснування Олександрії. Але кожен із них сповнений подій. Чимало славних сторінок уписали в історію міста борці за свободу народу більшовики Тимофій Воробйов, Кирило Кошовий, Софія Тарнопільська та багато інших. З містом пов'язані біографії легендарних героїв громадянської війни К. Е. Ворошилова, С. М. Будьонного, Олега Дундича. Невмирущою славою відкрили себе воїни Радянської Армії, які вивозили місто в роки Великої Вітчизняної. Справді героїчними стали трудові будні тих, хто відбудовував зруйновані гітлерівцями заводи, фабрики, шахти Олександрії... Справді звитязними стали трудові будні сьогоднішніх олександрійців...

Високе небо Олександрії, або Під сонцем любові

НАШ, РАДЯНСЬКИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

1.

Проспект Леніна. Молоді каштани вздовж тінистих тротуарів. Від площі Кірова ви спускаєтеся вниз по центральному проспекту. Йдете мимо найбільшого в місті універсаму «Ювілейний», через набережну річки Березівки, мимо Палацу урочистих подій, фасад якого прикрашає скульптурно-мозаїчний рельєф «Сонце любові».

Два профілі злилися тут в одне яскраве сонце, а поруч — дубовий лист і гроно калини — символи юнацької сили і дівочої краси... Щосуботи тут зупиняється чимало оббитих стрічками і прикрашених золотими обручками весільних автомобілів. Узаяшись міцно за руки, молоді йдуть до Палацу. Народжується ще одна молодод сім'я олександрійців...

Спекотливого червневого дня стою на центральному проспекті міста. Мимо проходять люди, вони поспішають кожен у своїх справах.

— Молоді люди, пробачте, ви любите своє місто?

— Дуже! Особливо центральний проспект. Знайомимось. Люда і

Василь Ткаченко. Вони працюють на залізниці. Одружилися два місяці тому. І тепер усяди разом — і на роботі, і вдома, і в кінотеатрі... Тихо шелестять каштани. В їхній тіні прилаштували свої лотки торговельники, Біля бочки з квасом — черга. Жарко... А слух уловлює ледве чут-

вий монотонний гул. Це висотному будинку нової мікрорайону Олександрії... Електромеханічний завод... З ним пов'язана й біографія славного земляка олександрійців — Л. І. Попова.

— Добре працював Леонід, — каже начальник складального цеху № 101 (раніше це був апаратний цех) комуніст О. Ф. Клевач.

Сьогоднішні комсомольці примножують трудову славу підприємства. Такі хлопці, як Сергій Іщенко, як його товариші Валерій Андрієнко, Петро Дворецький та багато інших, з ким довелося нам познайомитися того дня, — справжні патріоти свого заводу, свого міста. На них можна покластися.

Видобути понад річний план 14 000 тонн бурого угілля.

(Із соціалістичних зобов'язань трудящих міст).

Олександрія — місто шахтарське. 34 комсомольсько-молодіжних колективів підприємства А після роботи вони поспішають до міського оперативного комсомольського загону. Активісти! Чергують на танцювальних майданчиках, у парках, на вулицях міста.

До речі, донедавна я сам був командиром цього загону, не поривав з ним

зв'язку і нині...

Середній вік робітників електромеханічного — 27 років. Саме стільки років Сергієві Іщенку. Вісім з них він віддав рідному підприємству. Підростає дочка. Вона ходить у дитсадок. Дружина — робітниця м'ясокомбінату. Живе молода сім'я у двокімнатній квартирі в новому

(групкомсарт колективу Віктор Мамалат) більш як у півтора раза перевищує планові завдання. Добре працюють хлопці з комсомольсько-молодіжної ланки гірничих робітників очисного вибою першої дільниці шахти «Світлопільська», очолюваної гірничим майстром Валентином Нюренбергом. Цей

те, ким вони стануть. Ось яка вийшла розмова: ЛІДА КОТЛОВА: Я вчуся в музичній школі. Після восьмирічки вступати до музичного училища. Хочу вчити дітей музики, хочу, щоб вони її полюбили так, як люблю я сама...

Інна БІБІК: У мене дві мрії: перша — стати архітектором, друга — перекладачем. Але сильніше прагнення — стати архітектором. І мамі моєї цього теж хочеться. Вже зараз я ходжу до художньої школи, вчуся малювати.

Як вивчуся на архітектора, то працювати в Олександрії. Або поїду до Луцька — це місто, де я народилася. Там теж потрібні архітектори. Оксана СМОЛЯКОВА: У нас у таборі всі вихователі хороші. Але найкращі — це Ірина Григорівна Шимкова, Раїса Дмитрівна Сокур, Євгенія Сергіївна Мільошкіна, Любов Дмитрівна Куликова, Лідія Яківна Шевченко — начальник нашого табору...

Таких таборів у місті багато. І в дев'ятнадцятій школі, в шостій, де колись навчався Леонід Іванович Попов, та й в інших. Місто любить дітей — своє майбутнє. Місто піклується про них.

НАДВЕЧІР на площі Леніна людно. Робочий день закінчився. Поволі спадає спок. А на асфальті — десятки голубів. І маленькі хлопчики та дівчатка кидають їм зерно, щоб поклювали. Ось якийсь малюк, вислизнувши з-під пильного нагляду матері, з радісним вереском біжить по ще не прохололій після гарячого дня площі просто до зграйки пташок. Голуби змахують крильми і злітають у високе й чисте синє небо, що нахилилося над степовим містом, над його парками, скверами, багатопверховими будинками, над його центральною площею, що носить ім'я В. І. Леніна. Малюк стоїть, дивлячись у небо, і махає голубам руками...

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

М. Олександрія.

М. ДОНЕЦЬ.

смі. Устинівка.

ДРУГ НАШ — КНИГА

З ПОЛЯ —

ДО БІБЛІОТЕКИ

«Руки міцні і серця молоді на службу тобі, Батьківщино» — так називалася читанська конференція, організована колективом Наддніпрянської сільської бібліотеки.

Подібні заходи — конференції, диспути, уроки сучасності — давно вже стали звичними для молоді села. В такі дні зал бібліотеки не пустує, бо читачі знають: на вечорі буде цікаво.

Потружити хлопців і дівчат з книгою, допомогти їм зорієнтуватися в неосвітленому світі літератури — такі основні завдання ставлять перед собою бібліотекарі Новоархангельського району. Постійно шукають нових форм спілкування з читачами колективні Кам'янецької та Іванівської бібліотек. Так, у Іванівці нещодавно відбувся диспут «Гноя майбутня професія», до організації якого було залучено педагогів місцевої школи, передовиків колгоспного виробництва.

Близько трьох тисяч молодих людей — жителів району — стали зацікавленими читальними зацікавленими абонементів. За півроку їм видано 36 тисяч томів різноманітної літератури. Справді перозначним другом стала книга для молодих трудяшків полів і ферм, педагогів і спеціалістів сільськогосподарського виробництва.

Л. ХОДЗЬКИЙ.

Новоархангельський район.

НОВИНИ

НАПЕРЕДІДНІ НОВОСІЛЛЯ

З ДОПОМОГОЮ КОМСОМОЛЬЦІВ

Весняне будівництво завершується на території нашої районної лікарні. Тут споруджуються нові корпуси поліклініки і стаціонару, встановлюється обладнання. Із введенням їх у дію буде створено прекрасні умови для медичного обслуговування сільського населення.

Це особливо радує і молодих спеціалістів-медиків. Щоб прискорити будівництво свого закладу здоров'я, на загальних комсомольських зборах вони вирішили допомогати будівельникам. Тепер, після робочого дня, у суботу і неділю, молоді лікарі, медсестри, санітарки поспішають на будову. Недавні випускники медичних вузів Любов Озеряник, Володимир Олександрович, Олександр Поліщук працюють не тільки підсобниками, а й беруться за кельму чи скло-різ.

З комсомольською допомогою вже завершуються опоряджувані роботи у новій поліклініці. Встановити діагностичне обладнання, обладнати кабінети спеціальних лікарів зобов'язалися власними силами.

М. ДОНЕЦЬ.

смі. Устинівка.

ДРУГ НАШ — КНИГА

З ПОЛЯ —

ДО БІБЛІОТЕКИ

«Руки міцні і серця молоді на службу тобі, Батьківщино» — так називалася читанська конференція, організована колективом Наддніпрянської сільської бібліотеки.

Подібні заходи — конференції, диспути, уроки сучасності — давно вже стали звичними для молоді села. В такі дні зал бібліотеки не пустує, бо читачі знають: на вечорі буде цікаво.

Потружити хлопців і дівчат з книгою, допомогти їм зорієнтуватися в неосвітленому світі літератури — такі основні завдання ставлять перед собою бібліотекарі Новоархангельського району. Постійно шукають нових форм спілкування з читачами колективні Кам'янецької та Іванівської бібліотек. Так, у Іванівці нещодавно відбувся диспут «Гноя майбутня професія», до організації якого було залучено педагогів місцевої школи, передовиків колгоспного виробництва.

Близько трьох тисяч молодих людей — жителів району — стали зацікавленими читальними зацікавленими абонементів. За півроку їм видано 36 тисяч томів різноманітної літератури. Справді перозначним другом стала книга для молодих трудяшків полів і ферм, педагогів і спеціалістів сільськогосподарського виробництва.

Л. ХОДЗЬКИЙ.

Новоархангельський район.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКА ТОРГІВЛІ

НАЙГОЛОВНІШЕ — НАСТРІЙ

Щодня комсомольсько-молодіжний магазин № 10 Кіровоградського міськпромторгу гостинно розчиняє двері перед своїми відвідувачами, розгортаючи веселку квітчастих хусток, тканин, іграшок тощо. П'ять відділів магазину обслуговує 40 молодих працівників приладу, 28 з яких — члени ВЛКСМ.

В руках старшого продавця відділу іграшок комсомолки Тані Переверзевої, здається, посміхаються навіть плюшеві песики і ведмедики. Працювати тут не просто. Адже у Тані покупці наймолодші і... найвимогливіші. А отже, вона повинна дати пораду не тільки малюкам, а і його мамі, допомогти вибрати симпатичну іграшку, якою були б задоволені і батьки, і діти.

Але найбільш популярний відділ взуття. Біля його полиць з ранку до вечора багато молодих і літніх покупців. Асортимент тут великий широкий: від сандалів до битих валінок.

Цей відділ обслуговують комсомолки Людмила Григорівна і Людмила Волошина. Дівчата віють «непомітною» поспіхом, широкою породою, теплим словом створювати таку атмосферу, коли покупець, навіть нічого не придбавши, залишає магазин із бажанням відвідати його ще раз.

— У нашій роботі, — говорить директор магазину назавпер ордена Трудового Червоного Прапора А. І. Мороз, — найголовніше — настрій. Саме він і визначає

творче обличчя колективу. Я кажу творче тому, що у нашій професії потрібно водночас поєднувати в собі риси психолога і адміністратора. До кожного покупця треба знайти свій, індивідуальний підхід. Сьогоднішній працівник приладу не просто торговельник, це — продавець-консультант. Отже, для покупця він повинен бути добрим порадиником. Без настрою це неможливо.

Книги відгуків і пропозицій усіх п'яти відділів висіють щирими подяками відвідувачів магазину на адресу молодих працівників приладу. До речі, за цей рік не було жодної скарги на погане обслуговування.

Виробниче завдання першого півріччя продавці магазину № 10 зиконали на 107 процентів. Керуючись настановами ХХVI з'їзду КПРС, вони сьогодні трудяться під девізом: «Якість нашої роботи — висота культури обслуговування покупця!» І слова у них не розходяться з ділом. Про це свідчить той велелюдний потік відвідувачів, який кожного дня виповнює просторе і затісне приміщення комсомольсько-молодіжного магазину № 10, що знаходиться на проспекті Правди, 66.

В. ГОНЧАРЕНКО.

На знімках: молоді працівниці продавця відділу іграшок Іра ПАВЛОВА і Таня МЕДЯНИК; старший продавець Таня ПЕРЕВЕРЗЕВА; у відділі взуття.

Фото В. ГРИБА.

ЗМАГАННЯ НА ПРИЗИ КЛУБУ «ШКІРЯНИЙ М'ЯЧ»

Футбол — це боротьба, уболівання, перемога...
Фото В. ГРИБА.

Фотоко «Шкіряний м'яч»

ЩОДЕННИК ФІНАЛУ

«Хлопчики, які подають надії...»

Після закінчення матчів другого ігрового дня головний суддя змагань, суддя республіканської категорії В. С. НЕЧИТАЛЕНКО висловив свою думку про юних футболістів:

— Усі вони дуже завзяті. Там, саме їх бійцівські якості є підставою до того, щоб сказати: хлопчики подають надії. Ми захоплювалися граючими з Хмельницької, Донецької областей, Кіровограда, Києва. Серед юних футболістів у молодшій віковій групі одразу виділявся капітан кіровоградської «Чайки» Олег Цященко. Спритний, прудкий і дуже розсудливий хлопчик. А сильний вогонь в нього, коли атакує! Ні, він не старастись показати самого себе, його індивідуальність добре вписується в характер всієї команди. Такі, покищо малі, «зірки» мають колек-

тивні Жданова і Львівської області. Здобити хлопчики в команді середньої групи з Євпаторії.

Спортсмени кіровоградської «Чайки» нині серед лідерів. Як і їхні молодші однолюбники, вони фізично загартовані, грамотні, технічно підготовлені. Одразу видно, що тренери В. Г. Черняховський та М. В. Філіченко багато працюють з своїми вихованцями. Звідси й віддача.

Якщо й надалі робота з юними футболістами удосконалюватиметься, кіровоградці зможуть незабаром запросити у провідні футбольні колективи досить перспективних гравців. Треба, щоб трігиді і досвід «Чайки» переймали спортклуби, які буде створено в мікрорайонах Кіровограда, інших містах області. Більше, ще більше має бути хлоп'ят під прапором футбольного клубу «Шкіряний м'яч».

Я знайомився з багатьма учасниками нашого турніру. Вони з гордістю називають імена своїх наставників, котрі хочуть бачити вихованців міцними, завзятими, багаторини. Ми бачимо такий тренерський справжній доброзичливості. Не треба затримувати хлоп'ят у своїх групах. Хай вони піднімуться на сходище вище, хай ідуть у спортивні школи, де є більш кваліфіковані наставники. Дуже хочеться бачити в спортклубах мікрорайонів міста провідних спортсменів, які б на громадських засадах працювали з дітьми і підлітками. У цьому має зорієнтуватися і комсомольський актив.

Незабаром ми вручимо призи переможцям. Але й ті, хто поїде далі, без них, хай не засмучуються. Фінальні посидки дали їм теж багато, бо була красива боротьба, в якій стався красивіший кожен.

ПРЕС-КУР'ЄР

ДРУГИЙ ІГРОВИЙ ДЕНЬ.

МОЛОДША ВІКОВА ГРУПА: «Поділля» (Хмельницька обл.) — «Чайка» (Кіровоград обл.) — 7:2; «Десна» (Чернігів) — «Чайка» (Кіровоград) — 1:1; «Старт» (Львів) — «Винпел» (Вінниця) — 2:0; «Космос» (Полтава) — «Назис» (Донецьк) — 1:2.

СЕРЕДНЯ ГРУПА: «Чайка» (Кіровоград) — «Артемівка» (Донецьк) — 2:1; «Черемош» (Чернівецька обл.) — «Чайка» (Кіровоград обл.) — 2:0; «Алмаз» (Харків) — «Фанел» (Вінниця) — 0:0; «Райдуга» (Чернігів) — «Олімпік» (Тернопіль) — 2:0.

СТАРША ГРУПА: «Старт» (Харків) — «Вуглик» (Ворошилоград) — 1:1; «Юність» (Хмельницька обл.) — «Космос» (Київ) — 0:3; «Ракета» (Київ) — «Орляти» (Івано-Франківська) — 0:1; «Констант» (Кіровоградська обл.) — «Ракета» (Кіровоградська обл.) — 1:4.

ЛІДЕРАМ ТІСНО

Дуже хотілося виграти футболістам з кіровоградської «Чайки». Вони вперше грали на флангах, уніфіковані шаблонів і редували уболівальників цінними комбінаціями. Але захисники чернігівської «Десни» теж не здавали своїх позицій. Сил у «Чайки» вистачило, щоб пройти всі засони аж до воріт суперника. Кілька разів вони були близькими до перемоги. Але тільки один м'яч потрапив у сітку воріт гостей. Решта атак «артемівки» під час завершальних моментів — бракувало точних ударів. А чернігівці, захищаючись, зуміли прорвати через редут «Чайки» і армії рахунок.

Після двох ігрових днів у молодшій групі таке становище: в хмельницького «Поділля» і донецької «Назис» по чотирь очки. Ці команди з різних підгруп. Якщо раптом вініційний «Винпел» виграє в третьому турі в донецькій, то і він може розраховувати на призове місце. Тоді суддям доведеться брати до уваги результати технічних вправ, які згідно положень турніру виконують юні футболісти. І в середній віковій групі два різнозначні лідери — чернівецький «Черемош» і кіровоградська «Чайка», котрі теж мають по чотири очки. На третій день фінальних ігор ці команди зустрінуться між собою.

У Новоукраїнці вперше утримують лідерство обидві кінські команди — «Космос» і «Ракета» (перша з них — тренер Юрій Качан — найкраща у виконанні технічних вправ).

23 липня на турнірі була перерва. Учасники фінальних змагань на призи клубу ЦК ВЛКСМ «Шкіряний м'яч» готували в комсомольських організаціях, представники яких взяли шефство над командами наших гостей. Відбулися зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни, кращими спортсменами Кіровограда, футболісти взяли участь у туристських поїздках.

ВІЧ-НА-ВІЧ З ПРИРОДОЮ

1. «Таємничий» кап

Капами називають великі напливи на стовбурах дерев та біля їх підніжжя. Такі цікаві утворення зустрічаються на липах, кленах, ясенях, березах, горіхах.

Подорожуючи якимсь півднем України, ми разом з сином завітали до Херсона. І тут біля входу в парк культури і відпочинку імені В. І. Леніна побачили ясен з чималим капом.

При товщині дерева 45 сантиметрів кап мав у діаметрі 120 і по висоті — 70 сантиметрів. В іншому місці, у Криму, ми спостерігали схожі утворення на софорах.

На вулицях Кіровограда теж є дерева з капами. А «чемпіоном» серед них можна вважати клен, що росте навпроти будинку № 73 по вулиці Чапаєва. Товщина його — 30 сантиметрів, діаметр близько метра і висота 33 сантиметри.

У Чорному лісі неподалік від села Богданівки Знам'янського району знаєць природи нашого краю інженер заводу «Червона зірка» Н. В. Пу-

да виявив величезний кулеподібний кап, що виріс на висоті кількох метрів на стовбурі дуба.

Капи виникають у результаті буйного розвитку бруньок. Вони частіше зустрічаються у листяних деревах, рідше — у хвойних. Дерезина капа росте приблизно в три рази швидше звичайної і на місці зрізу має гарний малюнок, тому вона широко використовується для виготовлення сувенірних виробів. Тут особливо ціниться горіховий кап, що досягає інколи двох метрів у діаметрі.

(На знімку ліворуч): кап клена, що росте в Кіровограді на вулиці Чапаєва.

2. «Цирк»

Ви йдете стежкою між дерев. І, можливо, навіть не звертаєте уваги на чудеса поруч себе. А під голубим куполом неба, як у вельетнському цирку, щомиті відбувається щось незвичайне... Придивіться ж уважно.

Жуки, комарі, павуки, мухи, як справжні циркачі, спокійнісінько бігають по гілочках, листках дерев і кущів «вниз головою». А ось мурашки сміливо піднімаються по гладеньких вертикальних стеблах

високих трав. Цей «номер» під силу і сонечкам, і таким несправним на перший погляд шитікам...

Прослідкуйте за мурашками — і ви прийдете до висновку, що мурашки ще й небезпечні «сильні-важкоатлети».

У «програмі» жуків-скарабів традиційний номер — перекочування чималеньких гнійових кульок. Про таланти жуків-каїзників свідчить уже сама їхня назва...

А ось, дивіться, павук-хрестовик плете свою паутину. Як віртуозно він

спускається і піднімається по ній! Такого «канатоходця» ще пошукати...

До речі, павучки умудряються навіть переміщатися на летючій паутині, змінюючи при цьому її аеродинамічні властивості і тим самим керуючи польотом. Таким чином вони переселяються на значні відстані.

Є серед комах і фокусники — метелики-бражники. Вони умудряються, не сідаючи на квітку, на льоту брати з неї нектар. Для цього їм служать довгий хоботок.

Велика й надзвичайно цікава «циркова» програма комах та павукподібних. І чим більше ви її спостерігати, тим більше вона вас захоплюватиме, і більше небаченого досі відкриється для вас.

(На знімку праворуч: спритно піднімається вгору по високому стеблу шитіка).

Добірку підготував М. НОЖНОВ, член Українського товариства охорони природи.

Фото автора. м. Кіровоград.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Неділя

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.40 — Тимчасовка. 9.05 — Концерт народного хору етнічної Фастовенська Тихорецького району Краснодарського краю. 9.30 — Будильник. 10.00 — Співачі Радянському Союзу. 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Радянський Союз — очима зарубіжних гостей. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний шок. 14.00 — До 125-річчя з дня народження Б. Шюм. «Піма-ліон». Фільм-вистава. 15.30 — Сьогодні — День Вітчизни. Морський Флоту СРСР. 16.45 — Концерт ансамблю пісні й танцю Військово-Морського флоту. 16.45 — Кабінет дорожньої. 17.45 — Щоденник Універсали. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Док. телефільм «Душа колективу». 19.15 — Заключний концерт Всесоюзного конкурсу молодих виконавців радянської пісні в Дніпропетровську. 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — Чемпіонат СРСР з академічного веслування. По закінченні — Новини.

▲ УТ

9.00 — «Очевидно» — наймодерніше. 10.00 — Концерт. 10.30 — Програма документальних фільмів. 11.00 — «Веселка». 11.30 — Чемпіонат Європи зі стрільби. 11.50 — «Для нас, батьки». 17.15 — Вечір опери. 18.05 — Документальний телефільм. 18.25 — «На Всесвітніх студентських іграх». 18.55 — Фільм театральної афіши. 20.00 — «Вечірня казка». 20.15 — Програма документальних фільмів. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Випробування нірнські».

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторія — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гітти, 2.